

DÖRMÖGÖ DÖMÖTÖR

1984. JANUÁR

KÉTOLDALAS MELLÉKLETTEL

ÁRA: 6,50 Ft

Kedves
gyerekek!

Decemberi számunkban szó volt a jegesmedvéről (Állatkerti séták). Akkor megkérdeztük, kitaláljátok-e, miért szőrös a jegesmedve talpa. A helyes válasz a következő:

A jegesmedve talpán a szőr arra való, hogy gátolja az állat csúszását a jégen. A jól tapadó, szőrös talp biztosabbá teszi a medve mozgását.

Örömmel látom, hogy jól ismeritek otthon a dolgok helyét. Úgyesen segítettetek Bercinek és Marcinak rendet teremteni a vendégek távozása után. Novemberi rejtvényünk szerencsés nyertesei a következők:

Aleva Krisztián, Szuhakálló — Andrási Attila, Debrecen — Barta Boglárka, Balatonfüred — Barta Kitty, Novaj — Bényi László, Szeged — Bíró László, Nyíradony — Czinene Kati, Gyál — Fertői Terézia, Sopron — Garamvölgyi Petra, Aszód — Gál Ildikó, Schreiter Ida, Veres Tamás, Budapest —

Halenár István, Székesfehérvár — Ivanova Enikő, Bonyhád — Magda Tünde, Tiszaföldvár — Molnár Artúr, Eszény — Mustos Szilvia és Beáta, Kaposvár — Nagy Gellai Károly és Szilvia, Dunaföldvár — Nagy László, Hencida — Oláh Ibolya, Nagyiván — Pálfalvi Nagy Ádám, Szabó Barbara, Szekszárd — Szilárd Annamária, Vecsés — Titkos Alexandra, Miskolc — Tonkó Gergely, Mágozs — Varró Veronika, Kisújszállás — Zérczi Ildikó, Tószeg — Napközi Otthonos Óvoda, Bodroglaszti.

Költözünk!

Kinőttük mackóbarlangunkat, ezért máshová költözünk. Leveleiteket a jövőben így címezzétek:

**DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR
SZERKESZTŐSÉGE**

**BUDAPEST
Pf. 112
1502**

Akik látogatóba jönnek, a következő címet keressék: **Budapest, XI., Orlay u. 4.**

Tudjátok hol van az Orlay u.

rajzolom:

BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK

MEGSÚGOM, hogy
a következő számunkban
megismerhetsz
egy izgalmas
téli játékot.

MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK!

MADÁR ESZTER rajzai

JANUÁR

Tudjátok, milyen most a Balaton, ahol nyáron vidáman lubickoltatok? Olyan, mint egy óriási tükör; jégpáncél fedi.

Figyeljétek meg, milyen nagy varázsló a fagy! Csodálatos virágmintákat varázsol az ablakokra, jégcsapokkal díszíti a házakon az ereszt. Másképp fagynak be a folyók, másképp a tavak és a pocsolyák. Mi történik a jéggel, ha a tenyeredbe zárod?

*

WEÖRES SÁNDOR:

Tél

Hó a mező takarója,
hűvös a nap, fogy a láng.

Délen a fecske, a gólya
gondol-e ránk?

Nincs dal az ég hidegében,
károg a varjúsereg.

Mégis szán fut a jégen,
gyerekek!

GOBBI HILDA MESÉL

Bizonyára ismerős az arca, a hangja a televízióból, a rádióból vagy valamelyik színpadról. Sokszor játszott, mesélt gyerekeknek, akik mindig szívesen fogadták. Most ezt a mesét küldi neked; hallgasd vagy olvasd úgy, mintha az ő hangján szólna.

GAZDAG ERZSI:

Egér lakta kis tarisznya

Hol volt, hol nem volt, volt a világon, egy falusi kis kamrában, szegen lógó hímes munka, egy varrottas kis tarisznya. Nyáron vígan forgolódott, hajnalban kelt, morgolódott, de ugrott, ha jött a gazda. S tellett-tellett a tarisznya szalonnával, friss cipóval. Megtelt biz az minden jóval! Együtt mentek a mezőre, együtt a rétre, legelőre. S míg a gazda falatozott, a tarisznya álmodozott: világjáró utazásról, nem kisebbről, nem is másról.

Azért álom: vége legyen; ott lóg árván, fenn a szegen. Télidő van, nincsen munka, aludni küldték a sutba.

De szemére nem jön álom, sóhajtozik:

— Jobb volna nyáron az illatos, víg mezőben, selyemfüvű heverőben!

Hát amint így sóhajtozik, magát marva búslakodik, megszólal egy kis egérke:

— Mi bajod, te szegényke?

— Nagy a bajom, egér pajtás, árva vagyok, mint a hajtás. Itt kuksolok a kamrában, ebben a nagy árvaságban. Csak ez a szeg, ez van vélem, ez is örök ellenségem: rabtartóként őriz engem, nem enged világgá mennem.

— Ó, ne búsulj, kis tarisznya, fordulj hozzám bátran, bízva! Nincs barátod? Válassz engem, éppen ehhez volna kedvem: nálad lakni, veled lenni, világgá is veled menni!

Megörült a kis tarisznya — az egérben bízván bízva —, így kiáltott:

— Légy vendégem, árvaságom oszd meg vélem!

Kis egérke kúszik-mászik, tarisznyában letanyázik. Sürgölődik-forgolódik, sóhajtozik, morgolódik:

— Jó kis lakás, puha lakás, bizony jobb, mint

akármilyen más! Csak azt mondd meg, kis tarisznya: hova lett a füstölt sonka, vagy ha az nincs, a szalonna? Mert anélkül, bármi legyen, nem tarisznya a tarisznya! Hova dugtad, hova zártad, tán csak nem tőlem sajnáltad?

— Nem is bánom, nem is zárom, elfogyott még a múlt nyáron. Nem szégyellem szegénységem, barátom vagy, oszd meg velem!

— Még mit nem?! A szegénységed? Amid nincs, osszam meg veled? Csuda tréfa, mondhatom! Tréfáddal majd jóllakom! — szólt az egér morcosan, s cincogni kezd cinkosan: — Cini-cini, cini-cin, mégis jobb lesz odakinn! De lásd meg, hogy veled érzek, bánatodban veled érzek: még mielőtt elmegyek, megtréfálok a szeget.

S azzal fogja, nekilát, köszörülni a fogát. Nyisz-nyisz — rágja-vágja, tépi, a tarisznyát nem kíméli, kettévágja kengyelét.

— A szabadság a tiéd! — mondja gúnyos kis kacajjal. S míg zuhan a kis tarisznya, így szól hozzá cincorogva: — Cini-cini, cini-cin. Bizony csak jobb idekinn! — S ezzel uccu, vesd el magad, egérlyukba beleszalad!

Szegény, esett kis tarisznya, most lett árva igazán! Ott feküdt lent, a sarokban, egy félig dőlt piszkafán. Sírna, de már könnye sincs, várja, nyíljék a kilincs. Telt az idő, múlt az idő, napra éj jött, éjre nap. Egyszer csak egy madárka szól: éppen az ablak alatt. Szava ennyi:

— Nyitni kék! Nyitni kék, mert kék az ég!
— Alig zengi el szavát, a szép tavasz himnuszát, csattan a zár, a kilincs, oldódik a rab-bilincs: jó a gazda, nyúl a szegre — tarisznyá-nak hült helye.

— Ejnye — így szól —, hová tettem? Tán csak el nem veszítettem?

Halkan szól a kis tarisznya:

— Édes gazdám, itt vagyok! Reád várok egész télen, csak terólad álmodok.

Szól a gazda:

— Te szegény! Összerágott az egér! No se-baj, majd összetoldunk, új kengyellel megja-vítunk...

Újra ép a kistarisznya. Van benn kolbász, jó szalonna. Hajnal-ban, ha útra kel, a madárral énekel:

— Nyitni kék!
Nyitni kék! Nyitni kék, mert kék az ég!

Fehéren jön meg a tél

Gyönyörű lesz majd a rét,
fehér szirmú margarét',
hahó, hahó, hahó!
Ha éjszaka megered
s erdőt, mezőt betemet,
a hó, a hó, a hó!
Kinyitom az ablakom,
csengők szavát hallgatom,
hahó, hahó, hahó!
Fehéren jön meg a tél,
de varjaktól feketéll
a hó, a hó, a hó!

Hógolyó

Így forgatom
Úgy forgatom
A kezemben
Összenyomom

Jó keményre
Meg is gyúrom
A hóembert
Mecélozom:

PUFF!
Hoppla hó!
Talált
A hógolyó!

SZÉKELY DEZSŐ

Tülevélen csillag

Tülevélen csillag reszket
a fa jégzakállt növesztett.
Hótól roskad fönn a szikla,
nevét a tél odaírta;
írta dérről zúzmarával,
így tudatja a világgal:
messzi útról megérkezett.
Összehordott hetet-havat
s hóembert is: hetvenhetet!

Nemsokára te is megkaphatod a kisdobosok kék nyakkendőjét. Tanuld meg és tartsd be a kisdobosélet törvényét!

Egészsítsd ki ezeket a mondatokat, amelyeknek hiányzó részeit a 9. oldal szélén találod! Vágd le valamennyit, és ragaszd őket a helyükre! Minden mondat fejezzen ki egyet a kisdobosok hat pontja közül! Figyeld meg a képeket is, segítségére lesznek!

A kisdobos

hűséges gyermeke a

szereti és tiszteli

szorgalmasan

, segíti társait.

igazat mond és

és óvja egészségét.

úgy él, hogy méltó legyen az úttörők

Ide te írd be az oldal számát!

Ha az állatok nevének kezdőbetűjét helyes sorrendbe rakod, kiderül, hogyan köszönnek a kisdodosok.

RÁKOSY ANIKÓ rajzai

A kisdobosok versenyt futottak. A verseny eredményét leolvashatod a dobogóról. Másképp is alakulhatott volna az eredmény! Rajzold le a gyerekeket más sorrendben (más helyezéssel)! Rajzodat küldd el Dörmögőnek!

S.T.K.

vörös nyakkendőjére

magyar hazának

edzi testét

tanul és dolgozik

igazságosan cselekszik

szüleit, nevelőit, pajtásait

Ha megnövök, hétfőn kőműves leszek, és építek egy nagy házat. Kedden asztalos leszek, és gyalulok a szobákba sok szép bútort. Kedden gázszerelő leszek, és megcsinálom a gázkonvektort, és a gáztűzhelyt, gázsütővel. Szerdán lisztmolnár leszek, és őrlök sok-sok lisztet. Csütörtökön kertész leszek, és ültetek rengeteg

szilvafát. Pénteken szakács leszek, és a lisztből és a szilvából a gáztűzhelyen megfőzöm a szilvás gombócot. Szombaton doktor bácsi leszek, mert a sok szilvás gombóctól biztosan elrontottam a gyomromat.

És ha már úgymis doktor bácsi leszek, akkor vasárnap meggyógyítom a te lábadat is.

SOMORJAI ÉVA rajza

Ezt mondta Péter a nagymamájának. Te milyen foglalkozásokat ismersz? Bizonyára hallottad már, hogy mivel foglalkoznak a szüleid. Talán el is vitt a munkahelyére anyukád vagy apukád.

Vegyél egy darab papírt, hajtsd félbe, és rajzold az egyik felére édesanyádát, a másikra édesapádát munka közben! Ha a valóságban még nem láttad őket a munkahelyükön, rajzold le őket úgy, ahogyan elképzeled!

Ha csak egyikük munkáját ismered vagy csak arról hallottál, akkor az egész lapot ez az egy rajz foglalja el.

Küldd el rajzodat Dörmögőnek, aki örömmel várja!

Ilyenkor télen gyakran látok hóembereket a házak előtt. Néha már egy kicsit unalmasak is, mert egyformák. Berci és Marci tanakodtak: tudnának-e valami érdekesebbet gyúrni a hóból? Végül is egy hókirályt készítettek.

Tetszik? Ha te ennél is érdekesebbet tudsz, rajzolj róla képet és küldd el nekem! Kíváncsi vagyok, ki formálja közületek hóból a legérdekesebb alakot.

Egy óvodában jártam nemrég, ahol jókedvű és bátor gyerekekkel találkoztam. Az óvó néni megkérdezte tőlük:

— Ki tudna ügyesen elmondani egy mesét, vagy elénekelni egy dalt Dörmi Apónak?

— Én, én, én! — hangzott mindenfelől — Óvó néni kérem, *majd én!*

Próbáld ki te is, milyen ügyes vagy! Új sorozatunkban találós kérdés, ügyességi feladat, rajziskola és sok más érdekesség vár rád. Ha van kedved, játssz velünk és válaszolj! Címünk:

Dörmgő Dömötör Szerkesztősége
Budapest, Pf. 112,
1502

*

SITKEI BÉLA:

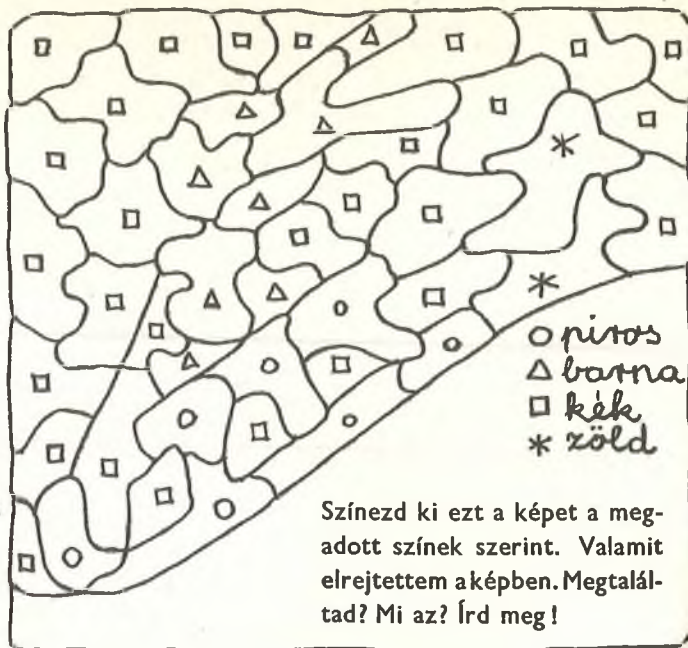
Mi ez?

Északi szél csikorgatja,
 Nap sugara cirógatja,
 réz a szárnya, lába vas —
 bögyös, nyakas, tarajas.

Perdül nappal, fordul éjjel,
 űrhelyéről szertekémlel,
 hét határ a birtoka,
 toronycsúcs az otthona.

A három madár közül az egyiket nem láthatod nálunk télen. Vajon miért? Melyik az?

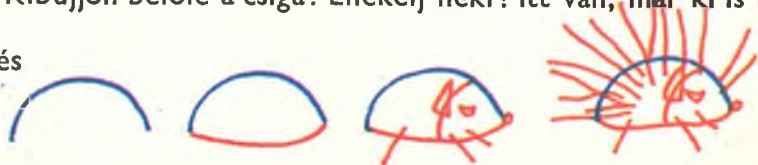
Varázsoljunk! (Rajziskola azoknak, akiknek még nem mindig engedelmeskedik a ceruza)

Viki karikát szeretett volna rajzolni, de nem sikerült; a vonal két vége nem találkozott össze. Ne búsulj, Viki! Varázsolunk belőle valamit. Például egy csigaházat. Kibújjon belőle a csiga? Énekelj neki! Itt van, már ki is bújtt!

Most én rajzolok egy vonalat, és Viki varázsol:

(TIMLER VIKTOR 3 éves kisfiú rajza.)

Ezt a vonalat pedig neked rajzoltam. Egészítsd ki! Kíváncsian várom, mi lesz belőle!

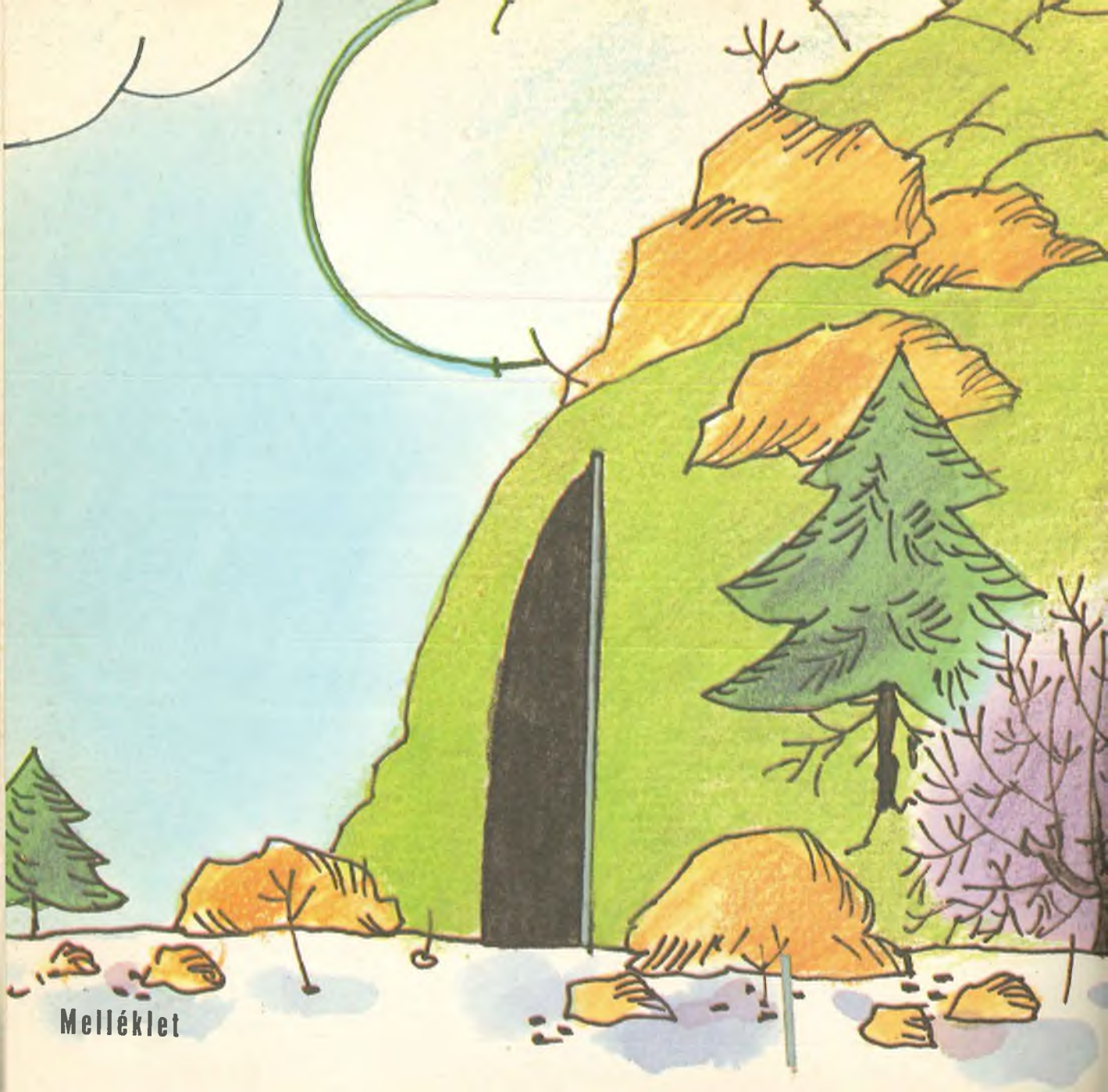

F. GYÖRFY ANNA rajzai

Melléklet

Melléklet

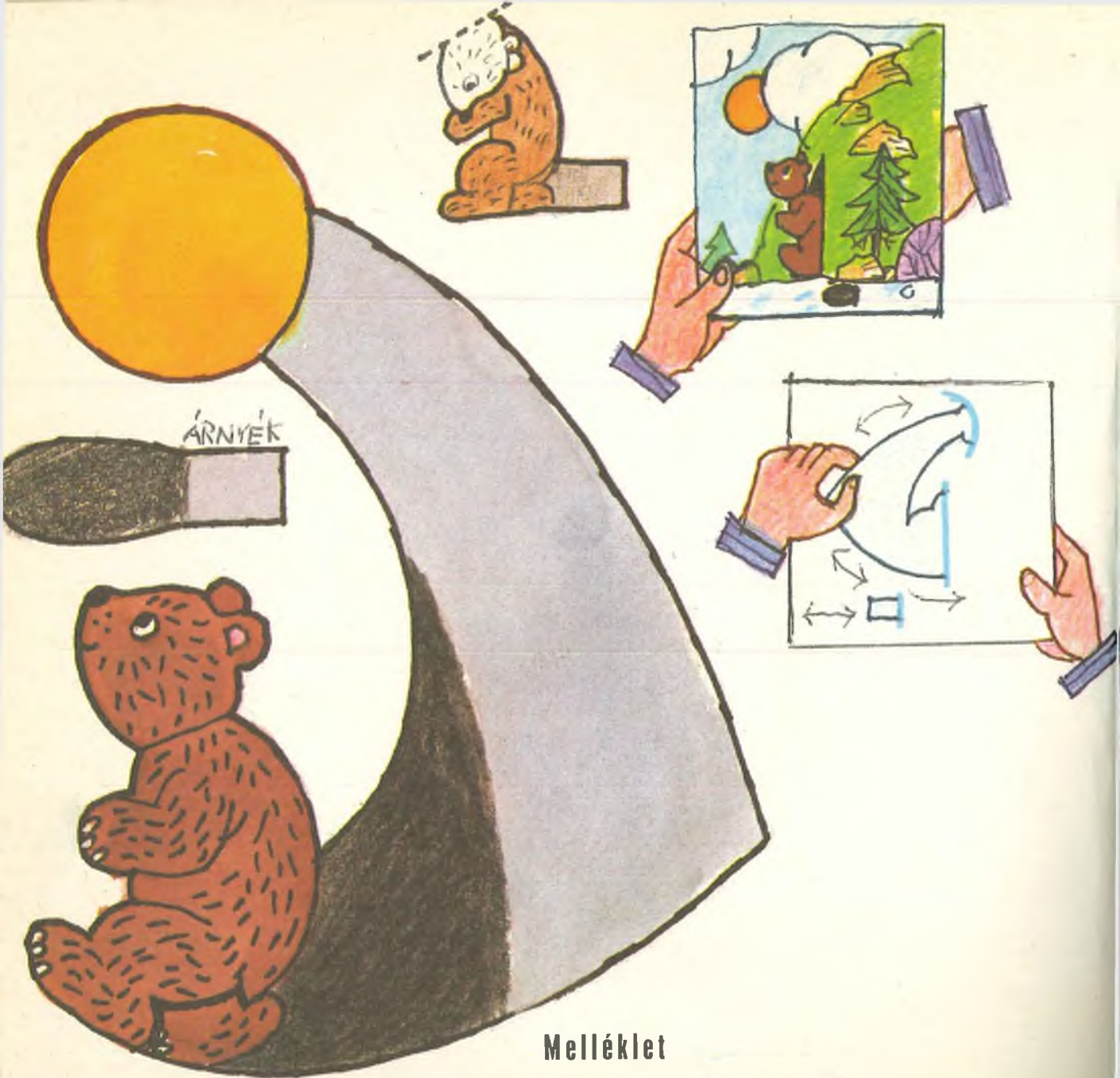
Sokáig tart-e még a tél?

Az idős emberek megfigyelték, hogy a télvégi jóidő gyakran csalóka. A február eleji szép, derült napokat még nagyon nagy hidegek követhetik. Azt is beszélnek, hogy ilyenkor télutón a medve felébred hosszú álmából, és kinéz a barlang nyílásán. Ha a napsütésben meglátja az árnyékát, visszahúzódik a barlangba, és tovább alszik. Mondják, ez azt jelenti, hogy még sokáig tart a tél. De ha hideg és borús az idő, fürgén kimászik a mackó a szabadba, kint is marad, és hamarosan beköszönt a tavasz.

Nemsokára elérkezik február eleje. Te is megnézheted, mit tesz a mackó. Lapozz, vágd el ezt a lapot a közepén, ahol az ollók mutatják, aztán vágd körül a fekete vonallal körülrajzolt nagy formát a medvével és a nappal együtt! Kérj meg egy felnőttet, hogy vágjon az előző oldalon három hasítékot a vastag, kék vonalak mentén! Ha megvan, húzogass a hasítékokban egy ceruzaszárat néhányszor föl-alá, hogy kisimuljon és táguljon a rés! Csúsztasd hátulról a középső hasítékba a medvét, a felsőbe a napot, az alsóba pedig külön az árnyékot! Most azt jósolja a medve, hogy hosszú tél lesz, hiszen süt a nap és az árnyékát is láthatja. (Ha jó sötétre fested a medve túlsó oldalát és előre hajtod a fejét, rá is nézhet az árnyékára.) De ha azt várod tőle, hogy korai tavaszt jósoljon, akkor egyedül csak a medve kukucskáljon ki a hasítékon, a napot és az árnyékot húzd vissza a kép mögé!

Te is megfigyelheted az időjárást ezekben a napokban. De azért az időjárásjelentést sem árt meghallgatni, a rádióban vagy a tévében, mert a mackó is tévedhet...

K. M.

ÁRNYÉK

Melléklet

Lépések a hóban

Próbáltad már, milyen remek érzés érintetlen, fehér hóra lépni? Olyan, mintha egy szép, tiszta papírlapra rajzolnál.

Rajzolj a hóra a lépéseiddel!

Elkezdheted egy nagy csigával. Kívülről befelé indulj; a lépéseid ne érjenek össze, de azért jól látszson a csigavonal!

Amikor egyre kisebb körökben a középére értél, fordulj meg és haladj visszafelé a lábnyomaidon! Az indulás helyére érve tegyél az első lábnyomod elé egy nagy hógolyót; hóember lesz majd belőle. De most indul újra a csiga közepe felé, aztán vissza, és amikor ismét a hógolyóhoz érsz, tegyél rá egy kisebb hógolyót! Már feje is van a hóemberednek! A többi fordulóban szemet, száját, orrot is kapjon. Ha többen vagytok, több csiga és több hóember is készülhet.

Ha ketten játszátok a játékot és kevés a hely, ketten is haladhattok egymással szemben ugyanazon a csigán. Ahol találkoztok, ügyesen térjete ki egymás elöl. (Szabad a szomszédos lábnyomba is átlépni!) Két hóember is épülhet a csigaház bejáratánál.

Úgy is játszhatjátok a játékot, hogy csak minden második lábnyomba szabad lépni.

Ismét más változat, hogy két lábbal egyszerre kell az egyik nyomból a másikba ugrani.

Akinek nem tetszik a csigás játék, más formákat is rajzolhat a lépéseivel. Próbálhat hullámvonalakkal tengert rajzolni, halakat, teknősbékát vagy bármit, ami eszébe jut.

Sok havat és jó játékot!

KARLÓCAINÉ KELEMEN MARIANNE

Kincsesládánkból színes papírokat, régi ruhadarabokat válogattunk; jelmezeket készítettünk. Ti milyen jelmezt szeretnétek viselni a farsangi bálon? Kitaláltátok már? Ha nem, nézzétek meg ezt a kis bemutatót, hátha megtetszik valamelyik ötletünk.

DARÁZS. Egy harisnyanadrág, egy csíkos trikó és egy pár csíkos zokni kell hozzá. A szárnyak nylon zacskók, nyílásuknál összehúztuk, aztán szalaggal megkötöttük őket. Az orr papírból készült.

HALÁSZ. Bármilyen ruhát viselhet. Két kartonlapból készül a csónak, amely alul lyukas; bele lehet lépni. A kartonlapok végét összeragasztottuk és két szalaggal vállra akasztottuk. Krumplihálóban csillognak a papírfalak, de készülhetnek textilből is, ha abból több hulladék van kéznél. Az evező kartonpapírból készült, akár a csónak.

HAMUPIPŐKE. Ha anyuka kölcsönad egy szoknyát, az neked bizonyára a földig ér. Köténnyel a derekdra szoríthatod. A holland sapkát téglalap

alakú anyagból varrtuk: félbehajtottuk, hátul összevarrtuk, és a két szélét kifelé hajtottuk. A galambok pingponglabdából készültek.

KENGURU. A ruhája bármilyen nadrág és trikó lehet. A nadrágra zsebet varrtunk, és beleültettünk egy kartonból kivágott kenguru fiacskát. A nadrághoz erősítettük a farkat, a sapkára pedig füleket varrtunk.

CSIGA. Bármilyen ruha lehet az öltözeke. A szarva és a háza kartonból készült. (Ha nincs elég hosszú kartonotok a házhoz, két részből is össze lehet ragasztani a csíkot.) Szalaggal kötöttük a nyakhoz és a derékhoz.

KATICA. Ruhája pulóver és harisnyanadrág. A csáp papírból készült, a szárnyat piros filcből vágtuk ki, aztán papírból fekete pöttyöket ragasztottunk rá.

GOMBA. A kalapja pöttyös anyagból szabott korong. Kemény papírból kivágott karimára öltögtük körös-körül. A ruha lehet fodros, kész ruha. Ha nincs ilyen, elkészíthető fehér anyagból.

KOCKÁS FÜLŰ NYÚL. Egy tréningruhára fehér szőrméből pamacsfarkat varrtunk. A fül belül kockás, kívül egyszínű textilből készül. A távcső: papírhenger.

MADÁR ESZTER rajzai

KIKOPOG?

Valaki kopogtat a szőnyegóvoda ajtaján.

— Ki kopog? — kérdezik a gyerekek.

ÉN! MNYAU!

— Egy cica! — csodálkoznak az óvodások.

MACSKA? ÉN?! KUKOKOKO... Q.Q.Q.

— Kandúr! — Macska! — kiabálják.

— Tyúkanyó! — Kotlós! — kuncog mindenki, mert sejtik már, hogy valaki meg akarja nevetetni őket.

ÉN KOTLÓS VAGYAK?

— Ez Péter! — Levente Péter!

— Honnantudjátok, hogy én vagyok?

— Megismerjük a hangodat! Gyere be játszani!

— Jónapot kívánok! — toppan be vidáman a vendég.

— Jónapot kívánok! — kacagnak rá a gyerekek.

Péter elégedetten nézegeti a barátait.

— Örülök, hogy jókedvetek van — mondja, majd hirtelen Marcsihoz fordul:

— Jé, Marcsi! Látom, hogy mire gondolsz!

— De szép! — suttogják a gyerekek, mert egyszerre ők is látják.

— És nézzétek Ferkót!

— Mmmmm... — nyalja a szája szélét az egész csoport.

Egyszerre mindenki gondol valamit.
Bálint gondolja a Dorka pedig a legfélelmetesebbet: legviccesebbet:

— Én le is rajzolom, hogy mire gondolok — szól Péter.

Minden kirándulásról megőrzök egy képet a fejemben. A sok képből azután lesz egy egész:

— A kis szigetet a tó közepén Jugoszláviában láttam. A sárga tűzoltó repülőgépet Franciaországban. A harangvirágot a Gerecse-hegységben csodálom meg minden nyár elején.

— A tábortűzet gyerekkoromban raktam, a Haramia-völgyben. A sátor meg a zászló a Magas-Tátrában állt a nemzetközi táborban.

— Az öreg tölgyfára azért emlékszem jól, mert egy egész kalap makkot potyogtatott a fejemre.

— A nagy hegyeket Kárpátoknak hívják, ezek voltak életem első hegyóriásai. Romániában láttam őket.

— És az a két gyerek, otta fa tövében, azok kicsodák?

— Azt nem tudom, őket csak kitáltam.

— Hadd legyek én, meg a tesóm!

— Jó, a tölgyfa alatt Gergő ül, meg a tesója.

— Én is össze tudok rakni így egy képet — szólal meg hirtelen Melinda.

— Én olyat rajzolok, amin nevetni lehet — mondja komolyan Gábor.

— Én is! — Én is olyat! — kontráznak a többiek.

Érdekes vidám képek születnek ezen a délelőttön.

Tudom, hogy sok érdekes kép van a te fejedben is. Küldj egyet Dörmögőnek és Péter válaszol rá!

A márciusi viszontlátásra:

 DÖBRENTÉY ILDIKÓ

GYÁRFÁS ENDRE:

DÖRMÖGŐÉK PALACSINTÁI

Szánkázásban, síelésben
elfáradt a három gyerek.
Akkora lett az étvágyuk:
bekapnának földet, eget.
Nincs valami könnyebb falat?
Kamra mélyén talán akad.

— Van húsz üveg baracklekvár
— mondja Dörmi anyó. — Gyertek!
Itt az egyik; ebből néhány
palacsintát megtölthettek.

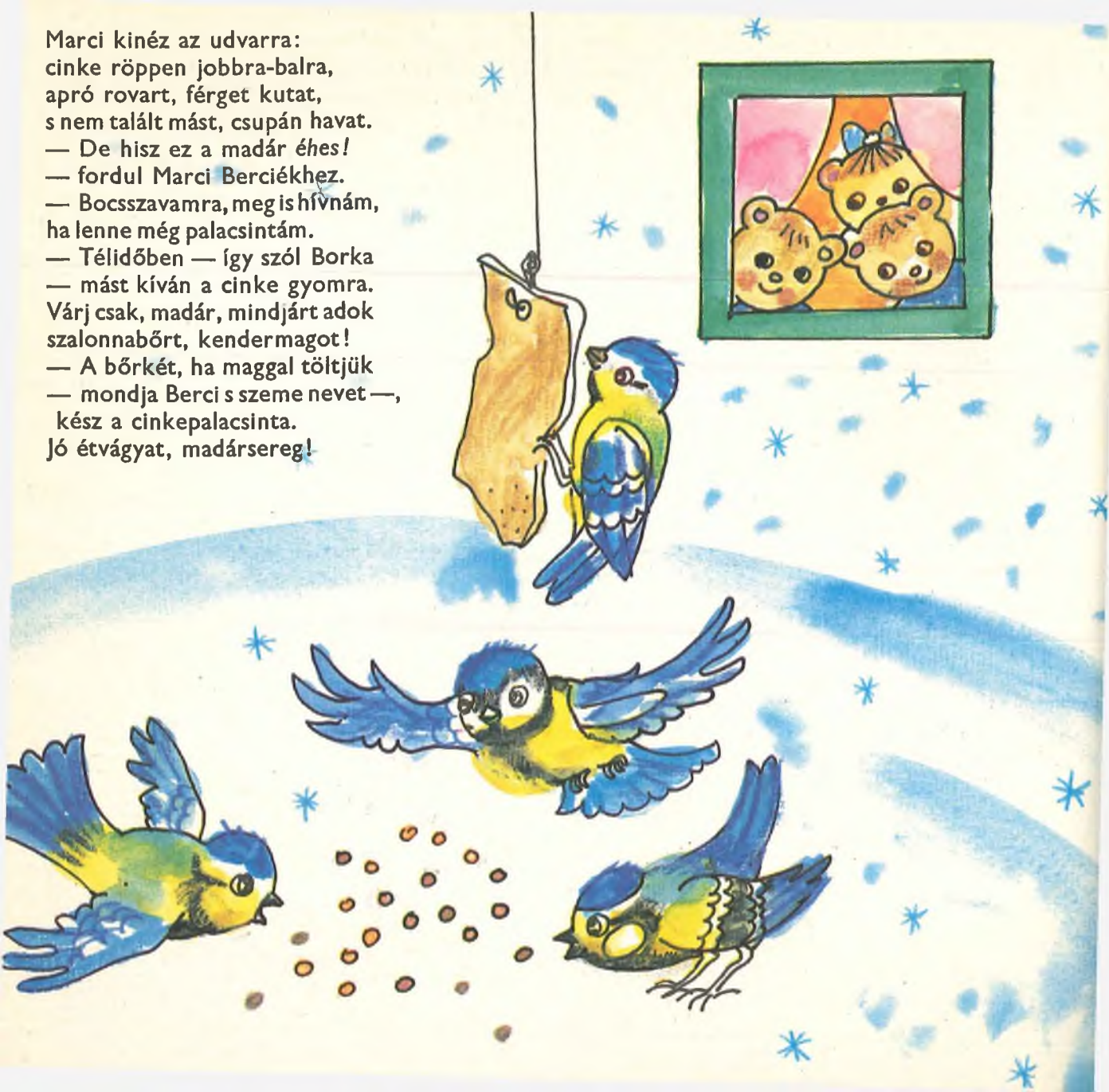

Bori keveréket készít,
 (tej, só, cukor, tojás és liszt),
 lötytyintgeti forró zsírba:
 hadd süljön a palacsinta!
 Felhajítva forgatja meg,
 ahogy tanította anyja.
 Berci közben üveget bont,
 és a lekvárt kóstolgatja.
 — Tölteléknek is maradjon!
 — inti Marci torkos öccsét.
 Hamarosan nekilátnak,
 hogy a palacsintát töltsék.
 Asztal terül, tányér kerül...
 Falatoznak töretlenül.
 Mire mindent eltüntetnek,
 nagy étvágyuk elszenderül.

Ezt az oldalt te színezd ki!

Marci kinéz az udvarra:
cinke röppen jobbra-balra,
apró rovar, férget kutat,
s nem talált mást, csupán havat.
— De hisz ez a madár éhes!
— fordul Marci Berciékhez.
— Bocsszavamra, meg is hívnám,
ha lenne még palacsintám.
— Télidőben — így szól Borka
— mást kíván a cinke gyomra.
Várj csak, madár, mindjárt adok
szalonnabőrt, kendermagot!
— A bőrkét, ha maggal töltjük
— mondja Berci s zeme nevet —,
kész a cinkepalacsinta.
Jó étvágyat, madársereg!

NOSZOV:

Nem vagyok otthon

A gyerekek az udvaron játszottak. Miska valamiért megharagudott a kis Gyuszira, és fellökte. Gyuszi sírása felverte az egész házat. A gyerekek kergetni kezdték a huncut kisfiút. Miska hazaszaladt, bebújt az ágy alá, és megkérte a kishúgát, Verát, mondja azt, hogy nincs otthon.

A gyerekek dörömböltek, de Vera nem nyitott ajtót, csak kiabált:

— Nincs itthon a Miska!

— Láttuk, hogy hazaszaladt! — kiáltották a gyerekek.

— De megint elment — felelte a lány!

— Egész idő alatt itt álltunk az ajtóban, vigyáztunk, nehogy megszökjön. Hogy tudott volna elmenni? — kérdezték a gyerekek.

Miska kidugta a fejét az ágy alól, és úgy kiabálta ki a választ:

— Hátha én az ablakon keresztül szöktem ki az utcára!

Fordította: NIKODÉMUSZ ELLI

Kedves Felnőttek!

A felnőttek elmaradhatatlan esti szertartásaikat végzik. Elrakják az élelmiszereket, amelyeket hazatérőben vásároltak, eltüntetik a reggeli sietségben elölhagyott holmikat, beindítják a mosógépet, amely jó néhány adag ruhát kimoshat a lefekvésig, elkészítik a vacsorát, megkérdik a nagymamától, hogy van;

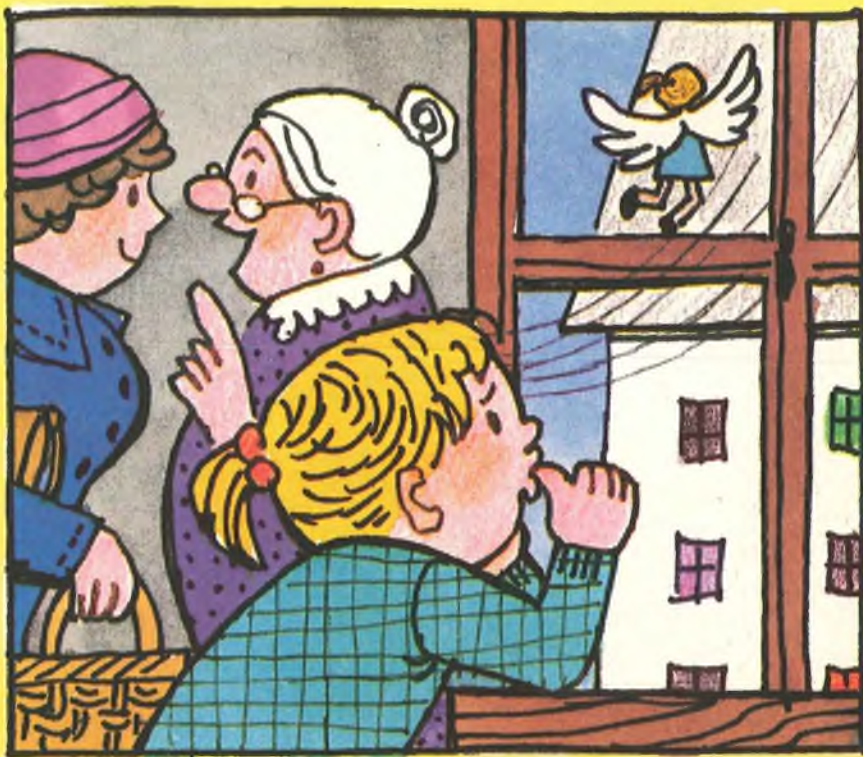
a végtelenségig sorolhatnánk még...

Közben egy pillantás a kislányra. — Hát már sohasem hagyja abba az ujjszopást?! És egy perccel a türelmetlen mozdulat után, amellyel az anyja kiemeli a kislány szájából a rancosra szívott hüvelykujjat, már ismét szopja, mohóbban, mint addig.

Sokszor kísérik a szerkesztőségbe érkező gyermekrajzokat a szülők, nagyszülők, pedagógusok levelei. Örülünk a bizalomnak, annak, hogy sok nevelési kérdéssel fordulnak hozzánk. Ezen a helyen többször is szó lesz ezekről a kérdésekről. Kérjük, osszák meg velünk tapasztalataikat, írják meg véleményüket, javaslataikat!

SZOPJA AZ UJJÁT...

Hétköznapi délután. Öt év körüli kislány teng-leng a szobában. Alig néhány perce érkezett haza édesanyjával az óvodából, és most buzgón szopja az ujját. Hol a heverőre dől, hol a karosszékre támaszkodik, tekintetével a felnőtteket követi, és egy percre sem hagyja abba az ujjszopást.

Az ujjszopás a kisgyerek „vigasza”. A tevékeny, jókedélyű gyerek nem, vagy csak ritkán szopja az ujját, mert mással van elfoglalva.

A kellemetlen élmények, amelyekért egy kisgyerek ujjszopással kárpótolja magát, adódhatnak a családi környezetből, de származhatnak valamilyen más közösségből, esetleg rossz testi közérzetből is (betegség, álmodás). Ha az utóbbiak nem állnak fenn, érdekes a lelki okot felkutatni. Egy nyomasztó testvérkapcsolat, egy erőszakos óvodai társ; rendezetlen viszony valamelyik felnőtt családtaggal vagy más felnőttel, előidézhetheti a kisgyerek kedvetlenségét, visszahúzódását, *látványos unalmát*.

Ezért nem célszerű a kisgyereket az ujjszopásról *lebeszélni*, inkább kellemes, érdekes elfoglaltsággal ajánlatos az ujjszopást *kiváltani*. A Dörmögő számtalan lehetőséget kínál erre. Persze mind a meséléshez, mind a havas játékokhoz vagy a mellettség kivágásához a felnőtt segítségére, *idejére* van szükség.

De addig is, amíg időt találunk, helyezzük kilátásba a közös játékot, és még mielőtt saját elfoglaltságainkhoz hozzákezdénénk, adjunk a kisgyereknek alkalmat önálló, értelmes tevékenységre! Megbeszélhetjük vele például, hogy megteríti az asztalt a vacsorához, megöntözi a növényeket vagy kiszínezi Dörmögőék kalandjainak fekete-fehér illusztrációját. Esetleg vonjuk be a munkánkba, ha mód van rá.

Idézzük fel egy kicsit saját gyermekkorunkat és akkor rájövünk: az ujját szopó kisgyerek olyasfélét érezhet, mint amit *Ingrid Sjöstrand* fejez ki *DÉLUTÁN NÉHA* című versében.

*Délután néha a háztető
velünk szemben*

olyan furcsa színű lesz.

Süt a nap

*és az ég se kékebb, mint máskor,
de a tető nem vörös,*

nem barna,

nem is lila,

hanem messzeség-színű.

Ki kellene repülni az ablakon.

Át, oda, messze.

K. M.

EMLEKEZTETŐ

szülőknek, nagyszülőknek
Folyóiratunk oldalszámolásának alapszíne (a dominóké) mindig azt mutatja, hogy milyen korú gyermekeknek ajánljuk írásainkat.

- Piros alapszín: 3—4 éveseknek;
- kék alapszín: 5—6 éveseknek;
- sárga alapszín: első osztályosoknak;
- fehér alap: mindenkinek.

A szerkesztőség
belső munkatársai:
olvasószerkesztő: Kun Magda,
képszerkesztő: Kovács Endre,
levelező: Madár Eszter.

XXVIII. ÉVF. 1. SZÁM

Dörmögő Dömötör, a Magyar Útörök Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Főszerkesztő: Záhonyi Ede. Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó V. Felelős kiadó: dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest XI., Orfoly u. 4. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztőség, Budapest, Pf. 112, 1502 Kiadóhivatal: Budapest VI., Révay u. 16. 1374. Telefon: 116-660.
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkészítő postahivataloknál, a kézbesítőkönél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautatványon, valamint áruval a KH-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj negyedévre 19,50, félre 33,—, egész évre 78,— Ft. 83.1271 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató.
A beküldött kéziratokat nem őrizzük meg, és nem küldjük vissza.

Index: 25.193
HU-ISSN 0230—1032

A mókus bölcsője

- Nem találom haza,
hol alszom éjszaka?

- Bölcső lesz az ágyam,
épp ilyenre vágytam!

- Gyere, Szarvas Berci,
menjünk reggelizni!

- Mit csinálsz itt, bátyám,
megeszed a párnám?

